

1.

1. O-sla-vuj Pá-na vši slá-vy a krá-lů všech Krá - le!
 Du-še má, v po-ko-ře žij je-mu, ple-sa - jíc k chvá - le!
 2. O-sla-vuj Bo-ha, co jest ve mně, jmé-no chval je - ho!
 (5) I vše-chno stvo-ře-ní nad-še-né Do-bro-ti - vé - ho!

1. Shromažďte se, ku ple-su probuďte se, slavte Vše-moc-né-ho stá - le!
 2. Ó pa-ma-tuj, dobrý že věčně Bůh tvůj, ó du-še ra-duj se z ně - ho!

2.

1. Mi-lo-sti ještě brá-ny jsou volny do-ko-řán, tak-že se v bla-ha
 2. Dej je-mu srd-ce svo-jevždy t kněmu právo má! On zti-ší ne-po-
 (3)

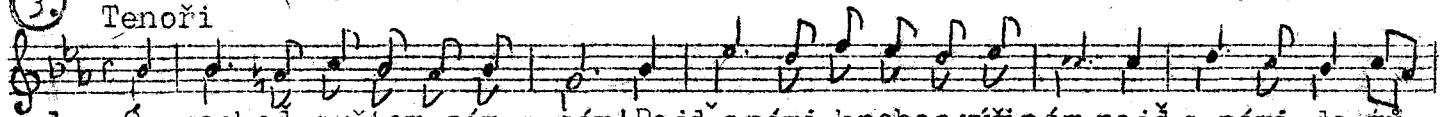
1. schrány kaž-dý kdo ro-ze - rván, skryt mů-že, na-jít Kri - sta a je-ho
 2. ko-je, on hříšné při-jí - má. Je-silize je-mu ce - le svou vů-li

1. spra-ved-nost a spá-su do-za - ji - sta i mí-ru vzácný skvost.
 2. po-dro-bíš, na je-ho srd-ci smě - le své srd-ce spo-ko - jíš.

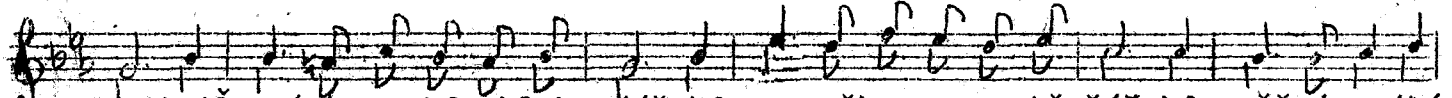
3. Ó nechoď světem sám a sám!

3.

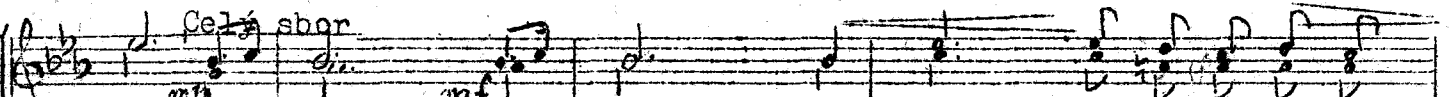
Tenoři

1. Ó nechod světem sám a sám! Pojd s námi k nebes výšinám, pojd s námi, do-mu
2. Ó s námi pojd a neblud již! Tvůj Ježíš volá tebe, slyš! Složu nohou mu

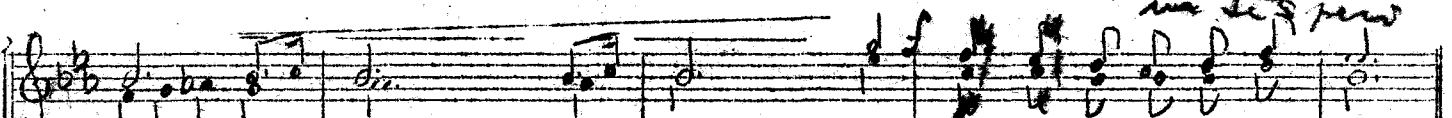
1. jen! Pojd s námi tam, kde blaha říš, kde na věky se po-tě-šíš, kde věčný svítá
2. hřích! Ó rozhodni se dnes je čas, dnes tebe Páně volá hlas, ó zanech už cest

1. den! *mf* Pojd jen, *mf* pojd jen! Tam če - ká na tě Spa-si-
2. svých! Pojd jen, pojd jen! Tam če - ká na tě

pojd jen, pojd jen! Tam če - ká na tě, ~~če - ká na tě~~

tel. Pojd jen, pojd jen! On vo-lá na tě a-bys šel!

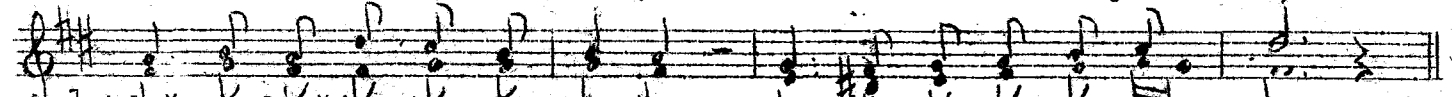
pojd jen, pojd jen!

4.

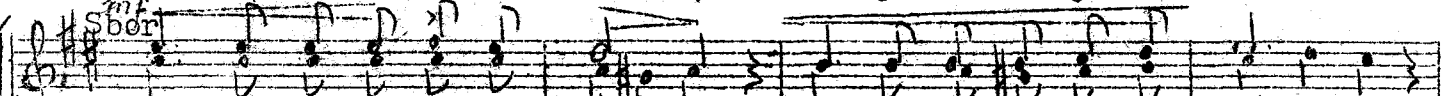
Duetto

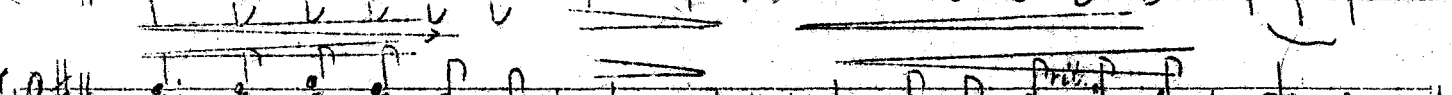
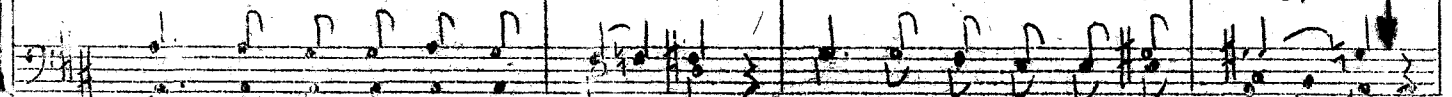
1. Ja-ké místo máš pro Krista, jehž tvých hříchů břímě nes!
2. Máš-li ja-ký čas pro Krista, mi-lost-ně když vo-lá zas?
3. Čas i srd-ce vě-nuj je-mu, mi-lo - sti než za-jde čas;

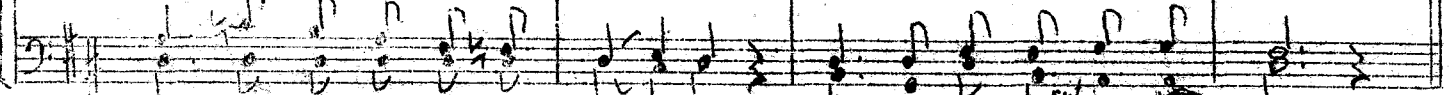
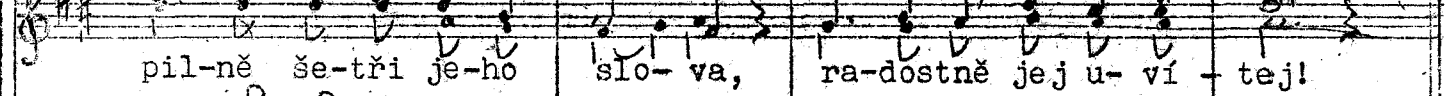
1. když u dveří sto- je tlu-če, vpustíš-li ho dovnitř dnes?
2. Dnes je při-hod-ný den pro tě, zí-tra ne-ji - stý je čas.
3. br - zo: srd-ce v hrobě zchladne, na-vždy ztichne je - ho hlas.

Mí - sto Kristu, Krá - li slá - vy, ve svém srdci u - chy - stej,

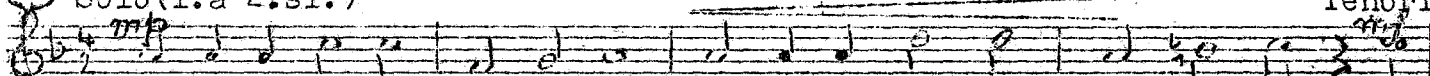
pil - ně še - tři je - ho slo - va, ra - dostně jej u - ví - tej!

5. Aj stojím u dveří (solo)

6. Solo (1. a 2. sl.)

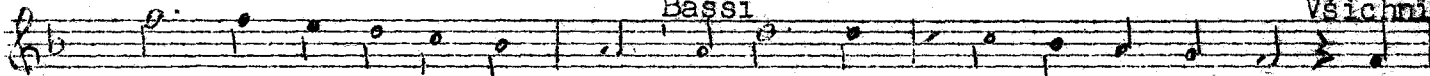
Tenoři

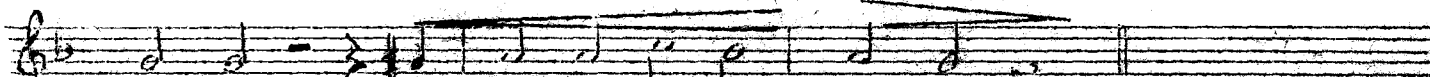
1. Je smutno v duši, schází vzlet; jak možno ji- né tě-šit jít? Jdi
2. Jak léčit rá-ny, hřích a žal, když srd-ce sa- mo stů-ně ti? Sám
3. Jdi, rci to všem a srdce tvé tou zvěstí ta- ké o-kře- je; vždyt

Bassí

Všichni

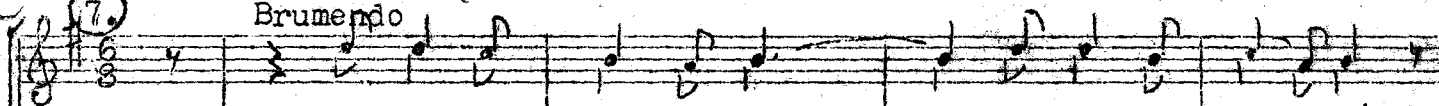

1. přec a hlá-sej v šíry svět, jdi přec a hlá-sej v ši-rý svět, že
2. lé - kař Ježíš se-be dal, sám lé- kař Je-žíš se-be dal všem
3. v něm pro srd-ce vše-li - ké, vždyt v něm pro srd-ce vše-li- ké, též

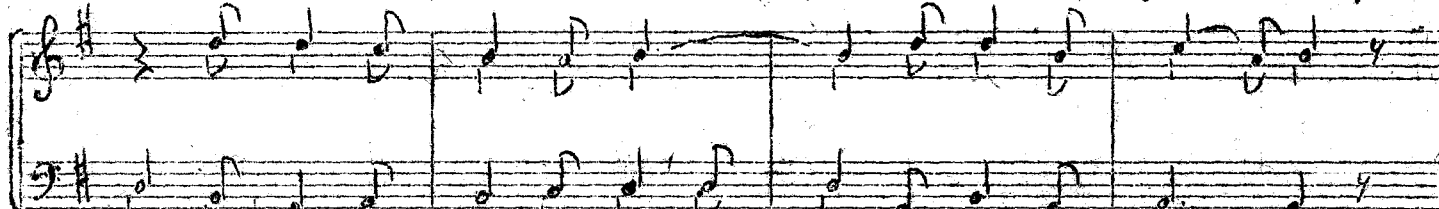

1. v Kristu, že v Kristu po-koj srd-ce klid.
2. za lék, všem za lék v sva-té o - bě - ti.
3. pro tvé, též pro tvé všechna na- dě- je.

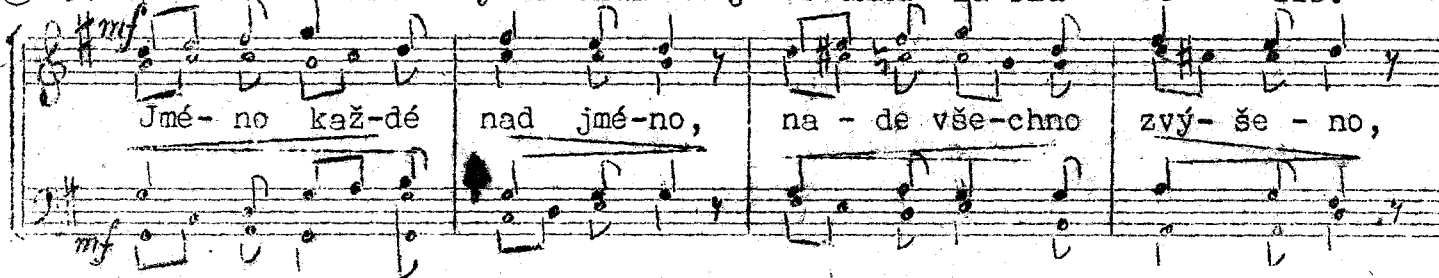
7. Brumendo

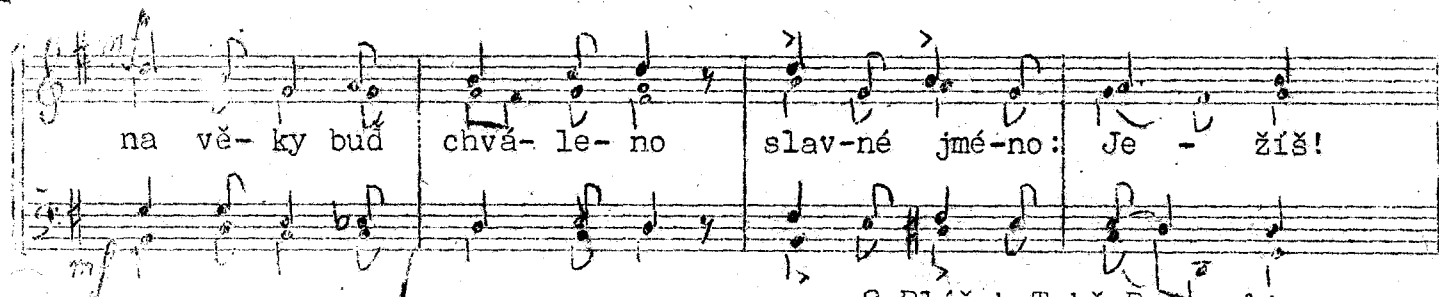
1. Aj Lé-kař vel-ký při-to-men, sám moc-ný, vlád-ný Je-žíš. On
2. Tvůj pře-mno-hý hřích od-pu-štěn: to pra-ví ti, slyš, Je-žíš. Jdi
3. Buď slá-va mu, jenž z mrtvých vstal, ten na smrt da-ný Je-žíš, mně

1. dí: Buď hří-chu po-zba-ven! O slyš, co dí ti Je - žíš.
2. ce-stou k ne-bi spo-ko- jen, tam ve-de si tě Je - žíš.
3. spá-su, věč-nou vy-zí-skal: měj všechnu lá-sku Je - žíš.

Jmé- no kaž-dé nad jmé-no, na - de vše-chno zvý- še - no,

na vě- ky buď chvá- le- no slav- né jmé-no: Je - žíš!

8. Blíž k Tobě, Bože můj

8. (Kvartet)

1. Blíž to-bě, Bo-že můj, jen to-bě blíž! Byť mne i táhnout' měl
2. Byť mne tma ob-ja-la, slunka zhas svit a já na ka-me-ni
3. Ú-kaž mi, ce-sta že k ne-bi má jde a vše, co se-sí-láš,

(Celý sbor)

1. blíž k tobě kříž, za-ple-sá vždy můj duch: Blíž tobě, jenž smíj Bůh,
2. stro-jil si klid, můj bu-de, Pa-ne sen: blíž tobě, Bo - že jen,
3. z lás-ky že je; an-dě-lů, po-kyn zřím, blíž k tobě jít že smím,

Blíž to-bě, blíž (tobě), to - bě blíž.

9. Ježíši, mne nepo-míjej (sl. 1, 3, 5) (viz SMS 29)

1. Blíž to-bě, jenž s' můj Bůh, jen to-bě blíž.
2. blíž to-bě, Bo- že jen, jen to-bě blíž.
3. blíž k tobě jít že smím, jen k tobě blíž.

10. Celý sbor unis.

1. Duše nám zemdlivá žízni, pal-či-vý muči nás žár; ó, Pane, napoj nás
2. Mohutné milosti proudy, kdy už se rozlejí k nám? Kdy seta poušt změni
3. Ó vylej mohutné proudy na nás zde, zavlaž svůj lid, zmocněn at Duchem tvým

1. vláhou, ó dej nám slíbený dar! Ó vylej proudy mo-hut-né na tu-to
2. v E-den, kdy Je-žíš bude všem znám?
3. svatým z plnosti tvé mů-že žít!

zem, pl-nost dej, po níž se stýská, plnost dej du.cha nám všem!

11.

1. Ó jak věrný přítel Je - žíš,
2. V strasti, bolu, po-ku - še - ní
3. Jsme-li mdlí a obtí-že - ná

všechn žal náš, nese k Pá-nu spějme směle pod starostí bře-me-

1. Ó jak věrný přítel Ježíš,
2. V strasti bolu, po-ku-še-ní
3. Jsme-li mdlí a ob-tí-že-ní

1. Hřích, k němu všechno néstí smí - mě na mod-
 2. jen! Neváhejme vše nést k ně - mu na mod-
 3. nem, se vším pojďme k Spasite - li: při-stu-

1. všechny žal náš nese hřích,
 2. k Pánu spějme směle jen!
 3. pod starostí břemenem,

k němu všechno néstí smíme
 Neváhejme vše nést k němu
 se vším pojďme k Spasiteli:

1. litbách důvěrných. Ča - sto o mír přichá - zí - me, trá - píc marně duš
 2. litbách den jak den. Kde je přítel, jenž by ne - sl bol náš jako Spasi
 3. pen je prosbám všem. Přá - te - lé - li pohr - da - jí ná - mi Ježíš nezhr

1. důvěrných. Často o mír přicházíme, přicházíme, trápíc, trápíc marně duš
 2. den jak den. Kde je přítel, jenž by nesl, jenž by nesl bol náš jako Spasi
 3. prosbám všem. Přátelé-li pohrdají, pohr-da-jí, námi, námi Ježíš nezhr

1. svou, v modlitbě že nespě - chá - me se vším k Pánu s důvěrou.
 2. tel? Pojďme k němu mod - lí - ce se: sly - ší hlas náš, zná náš žal.
 3. dne. Pojďme na modlitbách k ně - mu: On nás k sobě něžně zve.

1. svou, v modlitbě že nespěcháme se vším k Pánu, k Pánu s důvěrou.
 2. tel? Pojďme k němu modlice se, slyší hlas náš, hl náš, zná náš žal.
 3. dne. Pojďme na modlitbách k němu, On nás k sobě, něžně, něžně zve.

12

Smíš. kvartet

1. Zná - m tě, Je - zu, mé ty ne - be, srd - ce já - sá to - bě v stríc.
 2. Zná - m tě, plé - sám v bla - hé touze spa - třit, tvář tvou mi - lost - nou;

1. Bla - ze to - mu, kdo zná te - be, ne - zá - dá si zná - ti víc.
 2. i když žal mne, sví - rá, nou - ze, plé - sám s ce - lou du - ší svou.

M. sb. *mf*

1. Zná-m tě, neb jsi Spa-si- tel můj, při- tel dra- hý, Pa- styř, Král.
2. Jmé- no znám nad kaž- dé jmé- no, a v něm ji- stě zví- tě- zím.

1. Zná-m tě, neb s mne v lás- ce věč- né, když jsem hy- nul, vy - hle- dal.
2. Zná-m tě, Pa- ne Je- zu - kri- ste, na vě - ky že jsem tvůj, vím.

13. *mf*

1. Až bo- je po- zem- ské u- kon- či- me a do krás nebeských za- le- tí- me,
2. Až on nás pře- ne- se z mi- lo- sti tam v nebe, kde při- bytky u- chy- stal nám,
3. Tam přátel družina shledá se zas, v mohutný chvalozpěv spojí svůj hlas.

rit.

1. pohled na Je- ži- še bu- de nám tam zá- kladem ra- do- sti, kla- ně- ní sám,
2. Je- žíš, je- nom Ježíš bu- de nám tam zá- kladem ra- do- sti, kla- ně- ní sám.
3. zá- kladem ra- do- sti, plésání tam bu- de jim naposled Je- žíš jen sám.

Sm. kvartet *mf*

On bu- de tam slá- vou mou sám, on bu- de tam slá- vou mou sám, až pro- stě- běd,

bo- le- stí po- ctu mu vzdám, až pro- stě- běd, bo- le- stí po- ctu mu vzdám.

CODA *mf* Sm. kvartet

Ha- le- lu- ja, ha- le- lu- ja, ha- le- lu- ja a- men. Ha- le- lu- ja,

Všichni *ff*

ha- le- lu- ja, ha- le- lu- ja, a- men, a- men. A - men!